

Hedgehogging

John Wiley & Sons, 2006

Nagyon mai dzsungel könyve: a valóság legjavából vett történetek a pénzügyi befektetések világának nagy lehetőségekkel és veszélyekkel teli, kiszámíthatatlan és mindörökké az is maradó dzsungeléről. Címe szakmai szlengként a hivatásos befektetők tevékenységét jelöli.

„Huszonegy fejezetének sokszínű, ám mindig a hivatásos befektetési szakemberek és a piac világáról szóló történeteivel, elemzéseivel szinte átéljük napjaink Szent Gráljának lankadatlan, mindenre elszánt keresését, tűzön és vízen, hosszon és besszen át.”

Biggs maga is kiemelkedő vádász és szakértője e területnek. 30 évet töltött a Morgan Stanley-nél, létrehozta, és a legjobbak közé vezette annak kutatási részlegét, illetve hasonlóképpen annak a befektetéskezelő ágazatát is, amelyet 30 éven át irányított. Ő tehát a gyakorlat legsűrűjéből, a lehető legközvetlenebbül ismeri ezt a világot, és benne a hivatásos befektetők legkiemelkedőbbjeit. Róluk beszél, tőlük idéz, az ő tudásukból és tapasztalataikból válogat nekünk. A múlt és jelen nagyjai mellett színes, sok érde-

kes betekintéssel és tanulsággal szolgáló vázlatot ad a szakma jellegzetes karaktereiről. Az ő világukban a nagyság a befektetési – pontosabban gyarapítási – céllal kezelt pénzek dollármilliárdjaiban mérettetik, és hozzá a befektetések hozamban mért sikerében. Hogyan törekszenek erre, hogyan

születnek a sikereik és a kudarcaik, hogyan építik a személyes karrierjüket, és törnek felfelé a sikerre, a szakmai rangra és pénzre éhes fiatalok – erről kapunk széles panorámát, és Biggs sok értő kommentárját e kitűnően megírt könyvben.

Huszonegy fejezetének sokszínű, ám mindig a hivatásos befektetési szakemberek és a piac világáról szóló történeteivel, elemzéseivel szinte átéljük napjaink Szent Gráljának lankadatlan, mindenre elszánt keresését, tűzön és vízen, hosszon és besszen át. A

biztos sikert hozó stratégia titkát persze innen sem tanulhatjuk meg – mert olyan stratégia nem létezik. Kiváló példa erre az itt is megjelenő, jól ismert kibékíthetetlen ellentét az aktív portfóliókezelés, illetve a „jól választani és utána kivárni, kitartani” stratégia között. Biggs a következőket idézi Bernard Baruchtól: „A tőzsdén az először elszenvedett veszteség általában a legkisebb. Az elkövethető legrosszabb hibák egyike, ha vakon kitartunk, és nem ismerjük el, hogy tévesen ítéltük meg a helyzetet. [...] A befektetés egyik legfontosabb szabálya megtanulni, hogyan fogadjuk gyorsan és tisztán a veszteségeinket.” Idézi ugyanakkor Warren Buffett kitarítás melletti érvelését, valamint a szintúgy legendás Jesse Livermore szavait is: „Nem szabad túlgondolkodni, sem túlkereskedni”. Továbbá a legjobbak számos más, korántsem egybehangzó stratégiai elveit.

Megszívlelendő bölcsességekben igencsak gazdag ez a mű. Például a technikai elemzés kapcsán fejti ki Biggs: „nem az a döntő, vajon igaz-e egy elmélet, hanem hogy ténylegesen mennyiben befolyásolja a befektetőket.

Ha jelentősen, akkor ostobaság figyelmen kívül hagyni.”

Mint ahogy azt is, hogy a befektetések piacának rengeteg szubjektív tényezőtől is mozgatott világában a túlzottan mély elem-

zés és a tudományos alaposágra törekvő modellezés bajba sodorhat. „Fel kell ismernünk, hogy itt minden sikerre törő műveletben magányosak leszünk. Csak ha eléggé elől járunk, elhagyva a

csorda biztonságot sugalló langymelegét, és viselve annak kockázatát, van esélyünk nagy nyereségre.”

Osman Péter

GLATZ FERENC

A magyarok krónikája

Helikon Könyvkiadó & Alexandra Könyvkiadó, 2006

Ha lehetne, mindenkit hozzá kellene segíteni, hogy megismerje ezt a hatalmas, témájához méltóan kiemelkedően tartalmas és színes áttekintést. Üzenetére, a belőle nyerhető ismeretekre ma külö-

ket a világ, és szintúgy az a közöség, amelyben a boldogulásunkat igyekszünk kivívni. Országunk, népnek önbecsülést elsősorban történelmi értékeinek ismerete adhat – nekünk sok egyéb közt an-

hara közt a fennmaradásért vívott – végső soron sikeres – küzdelmeit, teljesítményeit segít megismerni ez a kiállításában is megragadóan szép kötet.

„Egy áttekintés, amely az őshazától a kétezredik évig ad számot a magyarok történelméről, e hosszú és fordulatos út óriási anyagát felölelve, csak akkor képes eljuttatni az üzenetét a mai emberekhez, ha okosan alkalmazkodik napjaink olvasási szokásaihoz.”

nösen nagy szükségünk van. Cégre, szervezetre, országra egyaránt igaz: ahhoz, hogy kivívja mások megbecsülését, előbb meg kell tanulnia becsülni magát; ahhoz, hogy felmutathassa a világnak az értékeit, előbb meg kell ismernie azokat. Ma pedig egyre közvetlenebb gazdasági létkérdéssé válik, mennyire becsül min-

nek tudata, hogy nem most kapaszkodunk a bűvös-bájos Európa felé, hanem már egy teljes évezrede fontos része vagyunk történelmének és kultúrájának. Ki hiszi ezt el nekünk, ki becsül meg érte, ha magunk is szem elől tévesztjük? Magyarországnak az iménti ezredfordulóig bejárt útját, életét, a történelem megannyi vi-

Egy áttekintés, amely az őshazától a kétezredik évig ad számot a magyarok történelméről, e hosszú és fordulatos út óriási anyagát felölelve, csak akkor képes eljuttatni az üzenetét a mai emberekhez, ha okosan alkalmazkodik napjaink olvasási szokásaihoz. E kötet ebben is mestermű. Egyáltalán nem a szó hagyományos értelmében vett krónika. Ahhoz általában a nagy ívű, elbeszélő előadásmódú leírást társítjuk, amely a tudós hozzáértést sugalló, méltóságteljes stílusban elmondja a történéseket, élénk tárja az azok mögött álló erőket és viszonyokat – és mindezekkel olyan, hosszasan elmélyült tanulmányozást kíván, amelyre a legtöbbeknek rit-